

Mál nr. 119/2019**M og
V vegna kreditkortatryggingar.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna niðurfellingar flugferðar.****Gögn.**

Málskot, móttakið 22.3.2019 ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 15.4.2019 ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M og eiginkona hans X, ásamt öðrum hjónum, Y og Z, hafi keypt sér flugfar með flugfélaginu A, en fyrirhuguð brottför var hinn 4. apríl 2019. A sendi hins vegar tilkynningu um aflýsingu umrædds flugs með um þriggja mánaða fyrirvara og bauð aðilum endurgreiðslu á verði flugmiðanna. Þar sem M og ferðafélagar hans höfðu þegar greitt með óafturkræfum hætti fyrir gistingu í fyrirhugaðri ferð keyptu þau í kjölfarið flug á áfangastað með öðrum flugfélögum. Mismunur þess verðs sem þau á endunum greiddu fyrir flug og þess verðs sem A endurgreiddi nam 207.561 kr., og er það sú fjárhæð sem M krefur V um bætur vegna.

Í rökstuðningi fyrir kvörtun sinni styðst M við gr. 7.1 í skilmálum kortatryggingar sinnar þar sem segi að félagið bæti ferðakostnað sem greiddur sé fyrirfram og ekki fæst endurgreiddur ef nánar tilgreindar ástæður eigi við. Þá vísar hann til gr. 7.1.5 sem tilgreini sem eina þessara ástæðna að röskun leiði til tólf klukkustunda tafar á brottför almenning afarartækis á útleið. Í samskiptum sínum við V hefur M svo áréttað að kafla vátryggingarskilmálanna um forföll, en ekki ferðatöf, eigi við. Jafnframt vísar M til þess að sá kostnaður sem þegar hefði verið greiddur vegna gistingarinnar og hefði ekki fengist endurgreiddur þó hætt hefði verið við hana, væri töluvert hærri en umrædd bótakrafa en hefði vafalítið fallið undir gildissvið vátryggingarinnar hefði komið til afbókunar. Því hefði M í raun takmarkað tjón sitt og V með því að bóka annað flug á áfangastað.

Í bréfi sínu til nefndarinnar tekur V fram að ekki sé neinn bótaliður í ferðatryggingu M sem taki til niðurfellingar á flugi. Samkvæmt skýru orðalagi skilmálaákvæðis 7.1.5 taki það aðeins til tafa á flugi, en ljóst sé að flugið hafi verið niðurfellt og því ekki um töf að ræða. Þá hafi M fengið kostnað vegna hins aflýsta flugs endurgreiddan að fullu og nýtt sér þá gistingu sem hann hafði greitt fyrir. Því eigi skilmálagrein 7.1 ekki við, enda hafi ferðakostnaður fengist endurgreiddur. Því sé bótaskylda ekki fyrir hendi.

Álit.

Í málskoti sínu tilgreinir M meðmálskotsaðilann Y. Ekki verður hins vegar séð að Y sé vátryggður samkvæmt vátryggingarskilmálum umrædds kreditkorts, né að hann hafi, fyrir sína hönd og Z, gert sjálfstæða kröfu á hendur V. Nær því eftirfarandi umfjöllun aðeins til M og X, maka hans, sem eru vátryggð á grundvelli umræddra skilmála.

Í 7. kafla viðeigandi vátryggingarskilmála er fjallað um forfallatryggingu. Þar kemur, í gr. 7.1, fram að félagið bæti ferðakostnað sem greiddur er fyrirfram eða samið er um fyrirframgreiðslu á og ekki fæst endurgreiddur, allt að kr. 350.000 vegna ferðar sem vátryggði kemst ekki í ef nánar tilgreindar ástæður eiga við. Í gr. 7.1.5 er svo að finna ákvæði sem kveður á um að röskun er leiði til a.m.k. tólf klukkustunda tafar á brottför almenning afarartækis hins vátryggða á útleið skv. ferðaætlun er honum hafi verið látin í té sé ein þessara ástæðna.

Í löggjöf er varðar flugferðir er að finna skýran greinarmun á annars vegar seinkun og hins vegar aflýsingu áætlunarflugs, og má vísa til reglugerðar nr. 1048/2012 um skaðabætur og aðstoð til handa farþegum í flugi sem neitað er um far og þegar flugi er aflýst, seinkað eða flýtt eða vegna tapaðs farangurs eða tjóns á honum, því til stuðnings. Ljóst er að umræddu flugi á vegum flugfélagsins A var aflýst en ekki seinkað, og því verður ekki litið svo á að töf á brottför þess hafi leitt til þess að vátryggður hafi ekki komist í ferðina, sbr. áður nefnd skilmálaákvæði. Þrátt fyrir að 7. kafla

skilmálanna taki til forfalla, er þannig áskilnaður um það í gr. 7.1.5 að forföll sé að rekja til tafar. Ekki verður séð að í umræddum vátryggingarskilmálum sé að finna ákvæði er taki til aðstæðna M, þ.e. hugsanlegs tjóns sem hlýst af aflýsingu flugs. Þess utan verður jafnframt að líta til þess að fyrirframgreiddur ferðakostnaður vegna flugs með A, þ.e. þess hluta ferðarinnar, sem M gat ekki nýtt sér, hefur verið endurgreiddur, og því vandséð að skilyrði gr. 7.1 séu uppfyllt. Á grundvelli framangreinds er kröfu M, fyrir sína hönd og X, því hafnað.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr kreditkortatryggingu sinni hjá V.

Reykjavík, 7. maí 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.